

හතරක් හොඳ පාලිතයේ “තුන් පෙරතිමිති”

“ගෙවන හැම කි-මෙසක්, හොසිනා බිඳු වදනක්, හෙළි බැලීමක් හොඳගෙන සේ ගැනෙන මිනිස් හඳු ගැස්මක්, පොප්ලේ ගසකින් පතින වන මවුලු වේණුවක් දේශිත වියදම දිලියෙන තරු තිරණ කඩි කාවක්, මේ සියල්ලම රන් සුඟුය. ලේඛකයන් වන අපි විරාග් කාලයක් මෙසේ යථා සිතෙන් මෙවැනි අනන්ත අප්‍රමාණ රන්සුඟු අමුලය. අවුලා දිනක ඒවා ගෙන ඒකට තලා අපගේ රන් රෝස මලක් තිමෙන තෙක් තැන්පත් කොට තබාගෙන සිටිමු. ඒ රන් රෝසමල කෙටි කතාවක්, හටකටවත් හෝ කවියක් විය හැකිය. සාහිත්‍ය නම් මොහොත්සවය පැවැත්වීමේ මේ අගය නොමිණිය හැකි රන් සුඟුවලි.”

කම්පන හොඳින් ඒව ප්‍රච්ඡි සිසුම් කම්පන. ඒ සිසුම්වල තමයි වැඩිපුර රැඳී දෙන්නේ.

පාලිත ගණවත්ත කියන ලාංක-කයා ශ්‍රී ලංකාවෙන් ඕස්ට්‍රේලියාවට ගොඩබිහිවීමේ 80 දශකයේ අවසානයේදී කියා පැහැදිලිවෙනවා පාලිතගේ පළමු කෙටි කතාවන්ගේ. එය එම යුගය, දේශපාලන පාලනාධිකාරිය තුළ මනුස්සමක් බැඳීමට ගිහිත් තරුණ පීචිත මරණීය සමාජයක පරිධියට තල්ලු වෙමින් පැවතුන යුගයක්. පීචිත වගේම සියලු කලාවන් විතරක් මු

මෙහි සැබවින්ම ගිහිත් දැමීමත් හොඳිය ඉන්න බෑ. හිමේ දැමීමෙන් අතුරු කැල්ලකින් බිත්තිවල හරි ලියනවා. ඔහුගේ භාව ප්‍රකාශනයට කොතරක හරි ඉඩක් තියෙන්න ඕනේ. ලේඛකයෙකුට තම අභ්‍යන්තරයේ පතින වන ලිවීමේ ආහාව මැඩගෙන අප්ට ඉහත පීචිතයක් ගත කරන්න බෑ. ඔහු ඒ ආවේගයන් පිටකරන්න ඕනේ. ඒත් කෙතෙකුට ලේඛකයෙකු වෙන්න ඔහුගේ හදවතේ හඬගැම විතරක් මැදි. ඔහු බොහෝ පීචිත අද්දැකීම් වලින් සන්නද්ධ වූ කෙතෙක් වෙන්න ඕනේ. පාලිත ගණවත්ත නම් ලේඛකයා ඒ අතින් පිරිපුන්.

තුන් පෙර තිමිති පොත පුරාම පාලිතගේ ඒ අසුරුවට සන්නද්ධ වූ අද්දැකීම් මනාව විචාරණය

වෙනවා. හරියට ගිහි කන්නේ විචාරණය වෙන්න වාගේ. ඒ ගිහිකන්නේ පුරුලා අපේ හදවත් තුළට ගලාගෙන එනවා. ඒක උණුසුම අපිට දැනෙනවා. කැකුලක වේදනාව අපිට දැනෙනවා. දැසිමත් හෙ-මෙයි හදවත් අඩිකන් කරන ආභාවය අපිට දැනෙනවා.

කොත්ස්ඊරන්ටයින් පවුලොවුස්කියෙ පොතක එසේ සඳහන් වෙන්න. කොත්ස්ඊරන්ටයින් පවුලොවුස්කියෙ යනු ලේඛන කලාව පිලිබඳ තුල්‍යතාවක විවරණයක් සැපයූ රුසියානු ජාතික විවරක ලේඛකයෙක්. පසුබිඳු පිලිසුම්වන පාලිත ගණවත්ත නම් ඕස්ට්‍රේලියාව පිටත් වන ලාංකේය දැක්මක් අති ලේඛකයාගේ “තුන් පෙර තිමිති” නමැති කෙටි පොත කියවීමට මතක් වූයේ පවුලොවුස්කියෙ ඉගත කියමන.

සොන්දර්ස, සොමිතය, දොමිතය, පරතනනලිලන්තය, කලකිරීම, අන්තර්ම

වැනි විවිධ මානව සංවේදනාවකින් ගත පාලිත මේ කෙටි කතා පොතේ බොහොම සරලව කතා කරනවා. පොත කියවල පැත්තකට දැමීමට පස්සෙ ගිනෙනවා පාලිත ලියල තියන්න මේ අපි ගත හේද කියලා. සැබවින්ම ඕස්ට්‍රේලියාවේ පීචිතවෙල මුල් අදහසයි කියා ගිතාගෙන ගියාගේ අක්මුල් හැකි ලාංකික අපි ගත.

අලුත් ගතවර්ණය තුළ මිනිස්සුන්ට යලි සැබෑ කියවීම අවශ්‍ය වෙනවා. හටකතා, කෙටිකතා ලියන අය ආයත් මානව සම්බන්ධතා බැඳීම් ගැන සරලව ලියන්න පටන් ගන්නවා. මනුෂ්‍යත්වයට ඉඩක් ඉල්ලල මොර ගනන ආත්මගත කරනයට කන් හැරවෙන්න පටන් ගන්නවා. මේ කියා පාලිත අධිකවෙන්නෙ සා-මන් හටගන්නේනම් නම් අධි ප්‍රචාරක් නුතනවාදී සාහිත්‍යාධරයාගේ පටන් අරන් පසක් කොඩි-තරුගෙන් අවසන් වූන ලාංකීය බොහිමියානුවන්ගේ පරම්පරාවට හෙයෙයි. සංවේදී හදවත් සහිත යථාර්තය අනුදකින සරල මිනිස් කුලයට.

ලේඛකයා ප්‍රිති ප්‍රමෝදයට පත්වෙන්න ඔහුගේ හෘද සාක්ෂිය අභ්‍යන්තරයේ හෘද සාක්ෂිය සමඟ එකමුතු වූනම පමණයි. මේ හෘද සාක්ෂිය ඒකාත්මික කරන්න පාලිත දුගලන්ත මේ සංකූලනීත ලාංකිකයන් එක්කම පමයි. බාහිරයන් බලන බොහෝ දෙනෙකුට තිබෙනවා සියලු හෘතව නොහසුරුවන හොරටක

ආවාම මව් හෘතව මල හෘතවත් වෙන්නා කියලා. ඒත් පාලිතල වගේ අය ඉන්න තුරු එනම වෙන එකක් නෑ.. පාලිත හොරටක ඉන්න අපේ හෘතව හොර කැල ගිහි පිහිනවා. එනම දැනෙන පොඩි සහිපයක් මේ කෙටි කතා පොතේ තියෙනවා.

පාලිත “තුන් පෙර තිමිති” තුළ අද්දැකීමෙන් මෙන්ම හෘතව නිපුණත්වයෙන් පොහොසත්. ලේඛක කාර්යය නුදෙක් ගිල්පයක් හෝ පීචිතත්වයක් පමණක් ලෙස හොරටකදී ගණන් ගැනීම අතිශයින්ම සාවද්‍යයි. ලේඛක කාර්යය කියන්නේ කිරිමාණය සඳහා අදාලතාවයෙන් පැහැ නගින උද්වේගයේ බාහිර ප්‍රකාශනයක්. පාලිත ගණවත්ත වගේ ලේඛකයන්ගේ මුදුන් මුල් තවමත් එන තියෙන සමාජ සංවේදීත්ව හෘද විචාරණයක් වෙනවා.

සැබෑ ලේඛකයා අදාලත්වයෙන් සෘණාගිත උද්වේගයට, පීචිතයන් ආශ්වාදයන් සහ දෙසාකාර එන්න තත්වයන් මැද්දේ ගිහි නමුතු ලබන්නෙයක්. මෙකැල්ල ඊට බලපාන හේතුව. ඒ ඔහුගේ හදවතින් කරන හඬ ගැම. ඔහුගේ හෘද සාක්ෂිය... ලියන්න ගිත බැඳුන කිසිම මනුෂ්‍යයෙකුට ඕස්ට්‍රේලියාවට හෙ-

වස්තුන් කරවින්නාගෙන කිරිමාණ රකියට සැදී පැහැදුන කෙතෙක්. රුසියානු සාහිත්‍යයේ දැක්මට ලැබෙන මනුෂ්‍යත්වයේ සියුම් අනුමුළු අභ්‍යන්තර හා බැඳීමේ ගුණය පාලිතගේ කෙටි කතා තුළත් තියෙනවා. මනුෂ්‍යත්වයට අගයක් දෙන්න දරුණ උත්සාහය තියෙනවා.

පාලිතගෙ අනෙක් පොත් වගේම “තුන් පෙර තිමිති” පොතත් වැරදි ඕස්ට්‍රේලියානු සිහිනයෙන් අවදි වෙන්න හඬවන හැඩේ සිනුවක්. අපි ලංකාවේදී රකින්න උත්සාහ කළ සංස්කෘතික පරමාදර්ශ අපේ පනාපිට සුන්හත්වූ වෙලා ගිහිත් හෘතව-ශේෂ විතරක් ඉතිරි වෙලා කියලා පාලිත ගණවත්ත මෙම කෙටි කතා පොතේ හොඳ අසුරුවට සටහන් කරනවා. උන්ගිතාමයෙන් පෙළෙන අපේම මින-සුන්ගේ හදවත්වල යථාර්ථවාදී ප්‍රතිරූප පාලිත පුද්ගලයන්ට දාල තියෙන්නෙ අපිටම බලාගන්න. සැබවින්ම “තුන් පෙර තිමිති” එක නුස්මට කියවල ඉවරකර අවුම හැකි කෙටිකතා සංග්‍රහයක්.

ශ්‍රී ලංකාවේ අසුනවයෙ ගිණසය දැසිත් දැකල කම්පනයට බොහෝ දෙනෙකු මවිටම අතරළු ඕස්ට්‍රේලියාවට ආවා. ඒ වගේම තම තවත් රටවල් වලට ගියා. සමහරු තියේ තාවකාලිකව. ඒත් සමහරු නම් සැලකීමට ඊට අතැරියා. අපි ඔහොඳල අනෙකුත් එනම ආපු අය ඉන්නවා. ඒ

නුගාත් දෙනෙකුගේ ගමනාන්තය වූයේ ඕස්ට්‍රේලියාව. තුන් පෙර තිමිති කෙටි කතාවේ සුමනසිරිත් පහම අද්දැකීමකට මුහුණ දෙන කෙතෙක්. අසුනවයෙ සුමන-සිරිත් තාරුණයේ. ඔහුට මරණයේ කේදිලියනාවය දැනෙනවා.

‘අවුරුදු හැකක’ කෙටිකතාව ගිතාවෙන්ද අඩිත්තේද කියලා ගිතාගන්න බැර කෙටිකතාවක්. සම්ප්‍රදායික සා-ස්කෘතිය අදාලව තිරිපුන ගැනෙකි කෙතේ කේදය ඒ තුළ මනාව ගොඩනැගී තියෙනවා. සැබවින්ම කලයක් වූ නැවතදැනුණ සංස්කෘතිය, වර්තමාන, අවුට්ටු පුරුදු පුරුදු හොරටක ආපු පලියට අතැරල දාන්න බෑ. වෙසක්, පොසොන්, සිංගල අවුරුදු, ඒවා බැඳුන ආචාරධර්ම, සිරිත් විරිත් කෙසේ අන්තර්ගතව? ඒ සංස්කෘතික කේදවචනය ‘අවුරුදු හැකක’ කෙටිකතාවේ හොඳින් කැටි වෙලා තියෙනවා.

‘මරු පියල්ලක්’, කෙටි කතාව අදාල තියෙන්න අපේ රටේ කලාත්මකයන් පුරා තිබෙන දේශපාලනික හරවල ගැන කියවෙන සිද්ධියක්. සෑදී පීචිත හොසත මිනිස්සු අනුන්ගේ අතකොලු බවට පත්වෙනවා. මවුන් පලායන්නෙ අසරණ කමින් වගෙ පෙනුනත් අවසානයේ මවුන් පලාගිහිත් තියෙන්නෙ පීචිතයෙන්. ‘වදින්න ගිය දේවාල’, ‘බිල්ලේ නුටුන්ද’ කියන කතා තුළ මො සිද්ධි ගැනි වුනාට ඒ ප්‍රච්ඡි සිද්ධි මො කම්පනයක් අතිකරනවා. ඒ හැම කතාවකම මෙහෙයන් හරි අපිත් ඉන්නවා. ලංකාවේ අපේ දොළේ පැහල, කැල්ල කොළේ අවිදුල, කැල්ල ලන්දේ කරකැනල ලාංකීය ආස්ථියකින් සරල සුන්දර ලාංකීය පීචිතය පිරිසිදු දැකුණ අපි හොරටක අපිත් මේ රටේ හැඩිම වෙහස් වෙතනොට මුහුණ දුන් මෝඩකම්, පුරාණමි වගේම හොහැලපීම හොඳ අසුරුවට පාලිත ලියල තියෙන්නෙ හරියට බලාගෙන ගියා වගෙ. ඒත් අතින්මට තියෙන ගැන ගැසුම් කියන කතාවේ නම් ගුණධර්ම මො ගිණිකමින් මිදෙන්න ගන්න උත්සාහය හොඳින් යථාර්ථ කතාකර-රුවක්. පාලිතගේ ‘අපිත් හොර-ටක’, ‘මාවන අඩියක්’ හටකතා පොත් පවා පාඨක විචාරක පැසසුමට ලක්-වුනා. එසේම ඔහු රුසියානු මතක

පාලිතගෙ කෙටිකතා වල ස්වර්ණ වනාන්තරයේ වල්ලි අම්මලා හෑ. සැබෑ ගෑම කටුක යථාර්තය එල්ලක්වපු සුද්ද්ලන්ත හෑ. සංකාරණයේ දුකින්කාරණයන් හෑ. සැබෑයි පාලිතගේ සමගේ හටගන්නේනම් ඉදින් වාගේ යථාර්ථවාදී කාන්තාව පොහොසත්වා. ඔහු හැර-වුනා. එසේම ඔහු ඉහතමේ සැබෑ යථාර්ත එල්ලකින්න උත්සාහ කරනවා. යයිමත් හටගන්නේනම්ගැන මගේම පාලිතගේ කතාවලත් සමාජ සාධාරණත්වය අසඳින ගැන-ඟුන් ඉන්නවා. රුසියානු අභ්‍යන්තර සහිත වුනත් පාලිතගේ කතා තුළ අපේ දේශීය කතා කලාවටත් ලක් අනුප්‍රාණයක්. ආහසයන් තියෙනවා.

තෝබ්ට් අයගමගේ නම් රාජ්‍ය සම්මානලාභි හටකතාකරුවා ඔහුගේ ‘කලුගේ ගලාබිසි’ කියන ග්‍රන්ථයේ පෙරවදන පටන් ගන්නේ ‘විගන කෙසේ ගැන තැන ඇවිද සොයා ගන්නා අහරන් නම් කුස සැපා ගන්නාසේ කිරිමාණකරුවා විසින් ද තම පීචිත ගමනේදී අසු දුටු අත්විදි පීචිත පරිඥානගෙන් සිය කිරිමාණ පීචිතය පෝෂණය කර ගනු ලබන්නේය. එළඹුණ අත්පත් කර ගන්නා ලද අත්දැකීම් සම්භාරයෙන් උකහාගත් දැද.

පටකල්පනය විසින් එයට එක්කරන ලද පිටගුණයද මුහුණකට තිමෙවුණු කිරිමගයක් ලෙසින් එල්ලක්වයි’. පාලිතගේ තුන් පෙර තිමිති කෙටිකතා සංග්‍රහය පුරාව මම දැක්මක් තෝබ්ට් අයගමගේ කියාපු පහසුවයි.

ප්‍රේමය, තනිකම, සිහිවිලිවල වන වෙහස්වෙන සුළු වී යන මනුෂ්‍ය ගුණාගත් දැඩි, කැරුණාව අනුකම්පාව සාදනය කරන පීචිත විචාරණයක් මේ කෙටිකතාවලින් ප්‍රකට වෙනවා. මේ සියල්ල යට ඉසුරු සොයා ගිය මිනිසුන්ගේ ඉවිචාරණත්වයක කේදවා-චනය පැලුම් ලොකු පැහැදිලි දකින්න පුළුවන්. සැබවින්ම එක නුස්මට කියවෙන ගැන හැකි සරල සුන්දර බස්වරණයට පාචිතරල පාලිත ලියා තියෙන තුන් පෙර තිමිති කෙටි කතා සංග්‍රහය සැබවින්ම හොඳ උත්සාහයක්.

පාලිතගෙ තුන් පෙර තිමිති පොත කියවීමෙන් ඕස්ට්‍රේලියාව තුළ සැබෑ ලාංකේය පීචිතය උගත හැකිය.